

1. Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,  
že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát  
o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,  
snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.

R: Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,  
nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.

2. Že ti lhát nebudu - jak je to docela snadné,  
najít se uprostřed v prázdnotě čtyř bílých stěn  
a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,  
po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.

3. A oni čekají, zda padne orel či panna,  
obludné zrcadlo sem dolů natočené,  
a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,  
názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!

R:

4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,  
jak stonky břečťanu plazí se okolo nás,  
zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,  
zapouští kořeny - přichází zas jejich čas.

R: